वदेवास्यास्ति। तदभिचरति" इति। शिरसि छिद्राणि सप्त अधस्तने द्वे छिद्रे तेषु सञ्चरन्तः प्राणा नवसङ्ख्याकाः तदपेक्षया नाभेर्दशमत्वे एवं सति होतृमन्त्रगततया दशसङ्ख्या सर्व्व-प्राणयुक्तमेवैनं शत्रुमुद्दिश्याभिचारः कृतो भवति। अपि च प्राणा इति यावदस्ति एतावदेव पुरुषस्य मुख्यं स्वम्॥

अतस्तत्सर्व्वमुद्दिश्याभिचारः कृतो भवति होमदेशं वि-धत्ते। "स्वकृत इरिणे जुहोति प्रदरे वा। एतद्वा अस्यै नि-र्ऋतिगृहीतम्॥ निर्ऋतिगृहीत एवैनं निर्ऋत्या ग्राहयति" इति। इरिणमुरस्थानं तच्च स्वकृतं स्वयमेव सिद्धं न तु गार्हपत्याद्यायतनवदुषनिर्वपनेन सम्पादितं प्रदरोऽभूच्छिद्राः अनयोर्मध्य एकस्मिन् जुहुयादेतच्चोभयं निर्ऋत्या राक्षसरू-पया गृहीतं स्थानम्॥

अतस्तस्मिन्नवस्थाने एतं वैरिणं निर्ऋत्या ग्राहयति। "य-द्वाचः क्रूरम्। तेन वषट्करोति। वाच एवैनं क्रूरेण प्रवृश्चति। ताजगार्त्तिमार्च्छति" [७] इति। आरण्यकाण्डे क्रूराणि स-माम्नातानि "खट् फट् जहि च्छिन्धि भिन्धि हन्धि कट्" इति वाचः क्रूराणीति तेषां मध्ये केचित् क्रूरेण दशहोतृमन्त्रान्ते वषट्कारकृत्यं सम्पादयेत्। ततस्ते क्रूरेणैनं शत्रुं च्छिनत्ति। तदानीमेवासौ मरणं गच्छति॥

इति श्रीसायनाचार्य्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे कृष्णयजुर्ब्राह्मणे द्वितीयकाण्डे द्वितीयप्रपाठके प्रथमोऽनुवाकः॥ ॥ १ ॥